

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/22/2017
Identifikačné číslo spisu: 1013201594
Dátum vydania rozhodnutia: 10.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013201594.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci žalobcu: B., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Szabo, advokát, Jókaiho 21, Bratislava, proti žalovanému Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13793/2013/53/RK zo dňa 16. júla 2013, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/211/2013-139 zo dňa 21. februára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/211/2013-139 zo dňa 21. februára 2017 z a m i e t a.

Kasačný sťažovateľ n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13793/2013/53/RK zo dňa 16.07.2013 a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. 13793/2013/53 zo dňa 22.04.2013, ktorým bol žalobca ako znalec vyčiarknutý zo zoznamu znalcov ku dňu 31.07.2013.

1.2 Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že konanie o spáchaní pokračujúceho správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o znalcoch“) je svojou povahou sankčným konaním a postih za správny delikt s uložením sankcie - vyčiarknutie znalca zo zoznamu znalcov je v materiálnom zmysle administratívnym trestom.

1.3 Krajský súd poukázal na zásadu č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách

zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaní správnych sankcií je potrebné aplikovať aj následné zásady: každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej, mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu, s tým, že do úvahy sa vezme zložitosť vecí ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená, osoba, prípadne jej zástupca má byť informovaná o povahe dôkazu proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá) pred tým, ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie, správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvod na ktorých sa zakladá.

1.4 K námietke žalobcu o tom, že prvostupňový orgán verejnej správy nenariadil v prejednávanej veci ústne pojednávanie krajský súd uviedol, že s touto námietkou sa vysporiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Sžo/145/2015 zo dňa 08.06.2016.

1.5 Krajský súd konštatoval, že je nesprávny záver žalovaného uvedený v bode I. c/ a II. b/ o tom, že žalobca nepriložil fotografie posudzovanej bundy, ktoré by umožnili overiť jeho tvrdenie ohľadom vzniku jej poškodenia, pretože v administratívnom spise žalovaného sa nachádza fotodokumentácia žalobcu, ktorú pripojil k svojmu vyjadreniu k podnetu zo dňa 20.08.2012 (odborné vyjadrenie 284/2012 - C.. G. E.) a vyjadrenie k podnetu zo dňa 09.10.2012 (odborné vyjadrenie 237/2012 - A.. G. D.).

1.6 Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vypracoval odborné posúdenia podľa § 2 písm. n/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a z toho dôvodu sa nemajú na neho vzťahovať ustanovenia zákona o znalcoch. Poznámka č. 6/ k otázke odborného posúdenia znalca odkazuje na zákon o znalcoch, preto orgány verejnej správy postupovali zákonne, keď odborné vyjadrenia žalobcu posudzovali v súlade so zákonom o znalcoch. Krajský súd dal do pozornosti žalobcovi, že v oboch odborných vyjadreniach uviedol, že znalecký úkon podal ako znalec zapísaný v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR.

1.7 Podľa krajského súdu žalobca jednotlivé zistenia uvedené v texte preskúmaného úkonu č. 1 a č. 2 náležite neodôvodnil, pretože nie sú vypracované tak, aby umožnili tak orgánu verejnej správy ako aj súdu, preskúmať obsah a odôvodnenosť postupov v rámci odborného vyjadrenia napriek tomu, že takúto požiadavku ustanovuje § 18 v spojení s § 17 ods. 6 zákona o znalcoch. V odbornom vyjadrení č. 284/2012 žalobca uviedol, že vada vznikla mechanickým používaním a ošetrovaním, bunda používaná po vzniku vady. V odbornom vyjadrení č. 237/2012 uviedol žalobca, že vady vznikli neprimeraným zásahom. Tieto svoje závery žiadnym spôsobom neodôvodnil. Žalobca porušil § 13 a § 16 ods. 3 zákona o znalcoch v odbornom vyjadrení č. 284/2012 v ktorom uviedol: „záver stanoviska bol konzultovaný s kolegom B. C. L. - znalcom z odvetvia výroby z textilu“. Žalobca nepreukázal, že požiadal zadávateľa o súhlas na príbratie konzultanta a toto príbratie v texte odborného vyjadrenia nie je zdôvodnené.

1.8 Krajský súd na záver konštatoval, že dôkazy vykonané v správnom konaní orgánmi verejnej správy viedli k preukázaniu, že skutky uvedené vo výroku rozhodnutia č. 13793/2013/53 z 22.04.2013 pod bodom I. a/, b/, d/, e/ a pod bodom II. a/, c/ sa stali. Zároveň správny súd dodal, že žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 14, § 16 ods. 2 písm. b/, § 18 a § 17 ods. 3 a 6 zákona o znalcoch a súbežne mu bola uložená sankcia - písomné napomenutie a peňažná pokuta vo výške 1.500,- € rozhodnutím žalovaného č. 13927/2011/52-RK zo dňa 22.07.2011.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť, v ktorej žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

2.2 Žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti uviedol, že ako žalovaný, tak ani krajský súd nebrali do úvahy § 16 zákona o znalcoch. Namietal, že jeho odborné posúdenia sa mali posudzovať ako odborné vyjadrenia podľa § 16 a nie ako znalecké posudky podľa § 17. Pokiaľ ide o ostatné úkony znaleckej

činnosti - odborné stanovisko alebo potvrdenie a odborné vyjadrenie a vysvetlenie, žiaden zákon a ani iný všeobecne záväzný predpis nepredpisuje žiadne osobitné náležitosti, teda ako majú vyzerat tieto úkony po obsahovej a formálnej stránke.

2.3 Žalobca taktiež namietal, že žalovaný posudzoval jeho odborné posúdenia v reklamačnom konaní ako znalecké posudky a nie podľa § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa, resp. ak už, tak aspoň podľa § 16 zákona o znalcoch napr. ako odborné vyjadrenie. Zo strany žalovaného sa podľa žalobcu jedná o zaujatý jednostranný a účelový výklad zákona.

2.4 Žalobca poukázal na to, že jeho zadanie v posudzovaných prípadoch znelo - posúdiť reklamovaný tovar, a teda, či je reklamácia oprávnená alebo nie, podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Zadanie neznelo na vypracovanie znaleckého posudku. Pokiaľ sú žalovaný a krajský súd názoru, že mal žalobca vypracovať odborné posúdenie podľa kritérií znaleckého posudku, je to podľa žalobcu jednoznačná diskriminácia.

2.5 Krajský súd i žalovaný ignorujú podľa žalobcu zásadu Lex specialis derogat legi generali, ktorá znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov, prednosť má konkrétnejší právny predpis oproti všeobecnejšiemu. Žalobca poukázal na skutočnosť, že jeho odborné vyjadrenia boli vypracované podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

2.6 Podľa žalobcu krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaujal stanovisko k bodom uvedeným na strane 6 uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/145/2015 zo dňa 08.06.2016.

2.7 Žalobca poukázal na dôvodovú správu k zákonu o znalcoch a uviedol, že odborné posúdenia znalcov v reklamačnom konaní iste patria k čiastkovým úlohám, na ktoré nie je potrebné podať znalecký posudok.

3.

3.1 Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 24.04.2017 a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť, resp. odmietnuť, pretože žalobca neuviedol dôvod jej podania v zmysle § 440 ods. 1 SSP.

3.2 K námietke žalobcu o tom, že znalecké úkony boli vykonané ako odborné posúdenia podľa zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že predmetné úkony sú opatrené odtlačkom úradnej pečiatky znalca, konkrétne úradnou pečiatkou žalobcu. Tieto úkony obsahujú vyhlásenie žalobcu, že ich vykonal ako znalec zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, predmetné úkony žalobca zapísal do denníka znalca. Je teda nesporné, že ide o znalecké úkony. Nie je rozhodujúce, z akého dôvodu boli úkony vykonané (ich účel), ale že boli vykonané na základe oprávnenia udeleného žalovaným.

3.3 K námietke žalobcu ohľadom diskriminácie žalovaný uviedol, že aj v civilných konaniach sú podávané odborné vyjadrenia tzv. odborne spôsobilými osobami (§ 206 Civilného sporového poriadku). Znamená to, že ak znalec podá takýto úkon v konaní pred súdom, môže sa v konaní o správnom delikte vedenom žalovaným brániť tým, že odborné vyjadrenia odborne spôsobilých osôb tiež nemajú materiálne a formálne náležitosti kladené na znalecké úkony zákonom o znalcoch?

3.4 Žalovaný poukázal na skutočnosť, že nie je rozhodujúce ako znalec označí znalecký úkon, ale to, či výsledok znaleckého skúmania je presvedčivý. Druh znaleckého úkonu je potrebné prispôsobiť úlohe znaleckého skúmania. V danom prípade meritorne závery ohľadom príčiny poškodenia bünd nemá oporu v znaleckom skúmaní, teda je nepresvedčivý.

3.5 K nepreskúmateľnosti úkonov len na doplnenie žalovaný uviedol, že je prirodzené, že dôvodom kúpy

bundy je jej používanie. Fotografie predmetu znaleckého skúmania netvorí prílohu znaleckého úkonu, žalovanému boli predložené až v priebehu správneho konania. Zo znaleckého úkonu nie je zrejmé, ako žalobca skúmal intenzitu zásahu a ako skúmal vlastnosti materiálu bundy, t. j. z čoho vyvodil záver, že zásah bol neprimeraný. Rovnako je nedostatočne odôvodnený záver vo veci vzniku poškodenia bundy v znaleckom úkone č. 284/2012 zo dňa 20.04.2012, kde žalobca uviedol: „vada vznikla mechanickým používaním a ošetrovaním“ alebo „nejedná sa o vadu výrobku ...“. Tieto výroky žalobcu nie sú ničím podložené.

3.6 Výklad žalobcu spočívajúci v tom, že na titulnej strane znaleckého úkonu je ten označený ako odborné vyjadrenie, a teda na tento úkon znaleckej činnosti sa nevzťahujú ustanovenia pojednávajúce o znaleckom posudku, by vytváral priestor na to, aby sa znalci vyhýbali dodržiavaniu formálnych a obsahových náležitostí znaleckého posudku tým, že svoje úkony by nehľadiac na zložitost' predmetu skúmania označovali odlišne ako znalecké posudky. Inak povedané, stupeň zložitosti znaleckého skúmania je určujúcim kritériom pri posúdení druhu znaleckého úkonu a nie to, ako znalec úkon znaleckej činnosti označí. V krajnom prípade by znalci na titulnej strane svoje úkony označovali inými pojmami ako predpokladá § 16 ods. 1 zákona o znalcoch a bránili by sa tým, že nejde o znalecký úkon, a teda žalovaný ich nemôže postihnúť.

3.7 Záverom žalovaný konštatoval, že napádané rozhodnutia sú zákonné, vychádzajú z riadne zisteného skutočného stavu veci, protiprávne skutky sú riadne vymedzené a právne kvalifikované, nebezpečnosť prejednávanych správnych deliktov náležite odôvodnená, druh sankcie zodpovedá povahe protiprávneho konania (predovšetkým nepreskúmateľnosť posudzovaných úkonov znaleckej činnosti) a osobe páchatel'a (žalobca bol postihovaný za rovnaký správny delikt aj v roku 2011 a je evidentné, že sankcia neprivedla žalobcu k tomu, aby vykonával znaleckú činnosť riadne). Vo vzťahu k primeranosti druhu sankcie poukázal žalovaný na tú skutočnosť, že žalobca k 16.05.2012 vykonal v poradí 284. znalecký úkon. Žalobca ročne vykonal približne 600 znaleckých úkonov. Odmena za znalecký úkon sa pohybovala okolo 20,- €. To znamená, že ročný príjem žalobcu z úkonov znaleckej činnosti bol približne 12.000,- €. Aj z tohto dôvodu iná sankcia ako sankcia vyčiarknutie zo zoznamu by nenaplnila preventívny a represívny účel.

4.

4.1 K vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti sa žalobca vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 15.05.2017. Uviedol, že žalovaný odmieta akceptovať skutočnosť, že znalci majú okrem iného aj oprávnenie podľa § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa vypracovať odborné posúdenie v reklamačnom konaní. Žalobca poukázal na vyjadrenie žalovaného o tom, že nie je rozhodujúce, ako znalec označí znalecký úkon, ale to, či je znalecký úkon presvedčivý. Slovo presvedčivý sa však nikde v zákone nenachádza. Znalecký úkon má byť vypracovaný odborne pre zadávateľom daný účel. Krajský súd rozhodol podľa žalobcu na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

5.2 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa

môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

5.3 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu senát najvyššieho súdu zistil, že dňa 29.06.2012 bola Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručená sťažnosť na znalca B. C. I. - žalobcu, v súvislosti s vyhotovením znaleckého úkonu č. 284/2012 zo dňa 20.04.2012. Dňa 13.07.2012 bola Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručená sťažnosť na odborné vyjadrenie č. 237/2012 zo dňa 12.04.2012 žalobcu vo veci stanovenia vzniku škody na dámskom oblečení. Žalovaný následne výzvou zo dňa 09.08.2012 vyzval žalobcu na predloženie znaleckého posudku a na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti. Žalobca sa k podanej sťažnosti vyjadril.

5.4 Listom zo dňa 18.03.2013 žalovaný upovedomil žalobcu o začatí správneho konania vo veci správneho deliktu v súvislosti s vyhotovením znaleckého úkonu č. 284/2012 zo dňa 20.04.2012 a znaleckého úkonu č. 237/2012 zo dňa 12.04.2012. Rozhodnutím č. 13793/2013/53 zo dňa 22.04.2013 prvostupňový správny orgán rozhodol, že žalobca je vinný tým, že:

I. v písomnom vyhotovení znaleckého úkonu č. 284/2012 zo dňa 16.05.2012 (ďalej aj ako „preskúmaný, príp. posudzovaný úkon č. 1“)

a/ náležite neodôvodnil výrok ohľadom vzniku poškodenia posudzovanej bundy,

b/ náležite neodôvodnil výrok ohľadom toho, že posudzovaná bunda bola používaná aj po vzniku poškodenia,

c/ nepredložil fotografie posudzovanej bundy, ktoré by umožnili overiť jeho tvrdenie ohľadom vzniku jej poškodenia,

d/ neodôvodnil opodstatnenosť pribratia konzultanta,

e/ uviedol nesprávne znenie znaleckej doložky.

II. v písomnom vyhotovení znaleckého úkonu zo dňa 12.04.2012 č. 237/2012 (ďalej aj ako „preskúmaný, príp. posudzovaný úkon č. 2“)

a/ náležite neodôvodnil výrok ohľadom vzniku poškodenia posudzovanej bundy,

b/ nepriložil fotografie posudzovanej bundy, ktoré by umožnili overiť tvrdenie ohľadom vzniku jej poškodenia,

c/ uviedol nesprávne znenie znaleckej doložky,

čím spáchal pokračovací správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona o znalcoch, za čo mu bol uložený trest - vyčiarknutie zo zoznamu znalcov. Žalobca podal voči predmetnému rozhodnutiu rozklad, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím č. 13793/2013/53/RK zo dňa 16.07.2013 napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil a podaný rozklad zamietol a pečiatkou znalca.

5.5 Žalobca ako znalec vypracoval úkon č. 284/2012 pomenovaný ako odborné vyjadrenie, na základe žiadosti spotrebiteľa o odborné posúdenie výrobku - pánska vetrovka DIVERSE Cedor čiernej farby, veľkosť XL. Účelom tohto úkonu bolo vypracovanie podkladu za účelom reklamácie, úlohou znalca bolo stanovenie vzniku vady. Žalobca dospel k záveru, že vada vznikla mechanickým používaním a ošetrovaním, bunda bola používaná po vzniku vady, nejedná sa o vadu výrobku a skrytú vadu, vada je neopraviteľná. Žalobca záver svojho stanoviska konzultoval s kolegom B. C. L., znalcom z odvetvia výroby z textílu. Odborné vyjadrenie žalobca opatril znaleckou doložkou a pečiatkou znalca.

5.6 Žalobca ako znalec vypracoval úkon č. 237/2012 pomenovaný ako odborné vyjadrenie, na základe odvolania spotrebiteľa k stanoveniu vzniku vady na tovare - dámska bunda AUTHORITY - PERBLE I sivej farby. Účelom tohto úkonu bolo vypracovanie podkladu za účelom reklamácie, úlohou znalca bolo stanovenie vzniku vady. V bode A znalec konštatoval, že bunda bola používaná na dané účely od zakúpenia až po reklamáciu, v bode B už znalec konštatoval, že bunda bola používaná na iný účel. Žalobca dospel k záveru, že vady vznikli neprimeraným zásahom. Odborné vyjadrenie žalobca opatril znaleckou doložkou a pečiatkou znalca.

6.

6.1 Podľa § 13 zákona o znalcoch, znalec, tlmočník alebo prekladateľ je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone alebo v súvislosti s výkonom činnosti, ak nie je tejto povinnosti zbavený zadávateľom alebo ministrom alebo ak osobitný predpis neustanovuje inak; táto povinnosť nie je vyčiarknutím zo zoznamu alebo pozastavením výkonu činnosti dotknutá.

6.2 Podľa § 16 ods. 1 zákona o znalcoch, znalecká činnosť je špecializovaná odborná činnosť vykonávaná za podmienok ustanovených v tomto zákone znalcami pre zadávateľa. Úkonmi znaleckej činnosti sú najmä znalecký posudok a jeho doplnok, odborné stanovisko alebo potvrdenie a odborné vyjadrenie a vysvetlenie.

6.3 Podľa § 16 ods. 2 zákona o znalcoch, znalec je povinný vykonávať znaleckú činnosť

- a) osobne, ak ide o fyzickú osobu; to neplatí, ak osobitný predpis ustanovuje inak,
- b) riadne a v určenej lehote,
- c) účelne, hospodárne a
- d) nestranne.

6.4 Podľa § 16 ods. 3 zákona o znalcoch, znalec je oprávnený pri vykonávaní úkonu znaleckej činnosti pribrať na posúdenie čiastkových otázok konzultanta z príslušného odboru; opodstatnenosť pribratia konzultanta musí v úkone znaleckej činnosti odôvodniť. Zodpovednosť znalca za obsah úkonu znaleckej činnosti tým nie je dotknutá.

6.5 Podľa § 17 ods. 3 zákona o znalcoch, písomne vyhotovený znalecký posudok obsahuje

- a) titulnú stranu,
- b) úvod,
- c) posudok,
- d) záver,
- e) prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku,
- f) znaleckú doložku.

6.6 Podľa § 17 ods. 6 piata veta zákona o znalcoch, celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov.

6.7 Podľa § 17 ods. 8 zákona o znalcoch, pri vypracúvaní znaleckých posudkov znalci postupujú podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a inštrukcií ministerstva.

6.8 Podľa § 31 ods. 1 zákona o znalcoch, ministerstvo vybavuje sťažnosti na znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pri výkone znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti okrem sťažností na ich postup v konaní.

6.9 Podľa § 31 ods. 4 zákona o znalcoch, pri vybavovaní sťažností sa použije postup podľa osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak.

6.10 Podľa § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie odborným posúdením vyjadrenie znalca alebo stanovisko vydané autorizovanou, notifikovanou alebo akreditovanou osobou, alebo stanovisko osoby oprávnenej výrobcom na vykonávanie záručných opráv (ďalej len „určená osoba“).

6.11 Ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o znalcoch definuje znaleckú činnosť a demonštratívne vymenúva úkony znaleckej činnosti. Znalec je osobou povolanou na zodpovedanie otázok spadajúcich mimo právnu vedu s výnimkou odboru právne vzťahy k cudzine.

6.12 Výpočet druhov znaleckého úkonu v ustanovení § 16 ods. 1 zákona o znalcoch je demonštratívny, t. j. nejde o úplný a vyčerpávajúci zoznam znaleckých úkonov, ale len o pomenovanie tých, ktoré sú v

praxi najčastejšie. Výber jednoduchšej či zložitejšej formy úkonu závisí od stupňa zložitosti posudzovanej problematiky. Pre posúdenie, či ide o znalecký úkon, nie je dôležité označenie úkonu, ale jeho obsah, t. j. či úkon má, alebo nemá základné vlastnosti znaleckého úkonu, najmä odtlačok úradnej pečiatky, znaleckú doložku, a naopak. Pokiaľ by bol určitý úkon označený ako znalecký posudok bez toho, aby spĺňal vyššie uvedené znaky, nešlo by o úkon podľa zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch.

6.13 Odborným posúdením podľa § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie:

- vyjadrenie znalca alebo
- stanovisko vydané autorizovanou, notifikovanou alebo akreditovanou osobou, alebo
- stanovisko osoby oprávnenej výrobcom na vykonávanie záručných opráv.

Odborné posúdenie je oprávnená vykonávať osoba - znalec, vykonávajúci činnosť podľa zákona č. 382/2004 Z. z., právnická osoba podľa zákona č. 264/1999 Z.z., a podnikateľ určený predávajúcim na vykonanie opravy podľa § 625 Občianskeho zákonníka v záručnom liste.

6.14 V prejednávanej veci je potrebné posúdiť vzťah ustanovenia § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa a § 16 ods. 1 zákona o znalcoch. Ustanovenie § 2 zákona o ochrane spotrebiteľa definuje právne pojmy, medzi nimi aj pojem odborné posúdenie. Toto odborné posúdenie môže vykonať okrem iných zákonom stanovených osôb, aj znalec. V prípade znalca zákon o ochrane spotrebiteľa odkazuje na zákon o znalcoch, ktorý zahŕňa všeobecnú úpravu postavenia znalca a znaleckej činnosti. Z tohto pohľadu teda možno konštatovať, že ustanovenie § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa, v časti - „odborným posúdením sa rozumie vyjadrenie znalca“, je subsidiárnym ustanovením vo vzťahu k zákonu o znalcoch.

6.15 Zo subsidiárneho vzťahu ustanovenia § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa k zákonu o znalcoch vyplýva, že aj v prípade vypracovania odborného posúdenia znalcom podľa § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa, odborné posúdenie vypracováva znalec, ktorý je zapísaný do zoznamu znalcov podľa § 5 a § 6 zákona o znalcoch a akúkoľvek činnosť, ktorú vykonáva pod hlavičkou znalca, pod prideleným číslom znalca a opatrenú znaleckou doložkou a pečiatkou znalca, je v prvom rade činnosťou podľa § 16 ods. 1 zákona o znalcoch a až sekundárne, resp. subsidiárne možno hovoriť o činnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného teda vyplýva, že akýkoľvek úkon vypracovaný znalcom zapísaným v zozname znalcov vedeným Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky musí spĺňať náležitosti stanovené zákonom o znalcoch v ustanoveniach § 17 a § 18.

6.16 Pokiaľ ide o náležitosti ostatných úkonov znaleckej činnosti, ustanovenie § 18 zákona o znalcoch ustanovuje, že na vykonanie ostatných znaleckých úkonov sa primerane použijú ustanovenia o znaleckom posudku. Tri základné časti každého znaleckého úkonu sú vymedzenie, riešenie a výsledok úlohy znaleckého skúmania. Obsah znaleckého úkonu je do určitej miery determinovaný jeho vnútornou skladbou, inak povedané, primerané použitie formálnych náležitostí vlastných pre znalecké posudky pri vykonávaní jednoduchších foriem znaleckých úkonov má za následok nárast ich výpovednej hodnoty - presvedčivosti. Rozsah primeranosti použitia formálnych náležitostí charakteristických pre znalecké posudky pri vykonávaní iných foriem znaleckej činnosti je potrebné posudzovať z hľadiska zabezpečenia ich preskúmateľnosti. Súčasťou každého znaleckého úkonu musí byť odtlačok úradnej pečiatky, znalecká doložka, evidenčné číslo, dátum a podpis znalca. Uvádzanými skutočnosťami totiž znalec deklaruje, že úkon vypracoval ako subjekt oprávnený vykonávať činnosť podľa zákona o znalcoch.

6.17 Námietky žalobcu obsiahnuté v kasačnej sťažnosti sú plne v rozpore s vyššie uvedenými konštatovaniami a závermi najvyššieho súdu. Je nespochybniteľné, že preskúmané úkony žalobcu spadajú pod úkony znaleckej činnosti podľa § 16 ods. 1 zákona o znalcoch, čo však zároveň nevylučuje, aby boli tieto úkony vykonané aj podľa § 2 písm. n/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Je však nesporné, že predmetné úkony musia obsahovať náležitosti stanovené v ustanoveniach § 17 a § 18 zákona o znalcoch, primerane tomu, či sa jedná o znalecký posudok alebo iné druhy úkonov znaleckej činnosti. Preskúmaný úkon č. 1 a preskúmaný úkon č. 2 však neobsahujú náležitosti tak, ako to uviedol žalovaný vo svojich napadnutých rozhodnutiach. Žalobca nijakým spôsobom neodôvodnil svoje závery, ku ktorým dospel ohľadom reklamovaných tovarov. Preskúmané úkony sa tak stávajú

nepreskúmateľnými. Žiadna z námietok žalobcu obsiahnutých v kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá zmeniť uvedené konštatovanie.

6.18 Za závažné pochybenie žalobcu považoval krajský súd i správne orgány aj skutočnosť, že žalobca prizval k preskúmanému úkonu č. 1 konzultanta, a to bez zdôvodnenia a bez súhlasu objednávateľa. Ustanovenie § 16 ods. 3 zákona o znalcoch ustanovuje oprávnenie znalca pribrať pri výkone znaleckej činnosti na posúdenie čiastkových otázok konzultanta. Pokiaľ však znalec konzultuje otázky ohľadom konkrétnej úlohy znaleckého skúmania s treťou osobou bez súhlasu objednávateľa, porušuje tým aj podľa názoru najvyššieho súdu povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa § 13 zákona o znalcoch. Znalec mal požiadať objednávateľa o súhlas na pribratie konzultanta jednak z dôvodu posúdenia možnej predpojatosti konzultanta k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom a jednak z dôvodu navýšenia nákladov na toto znalecké skúmanie. Znalec mal v žiadosti aj v texte znaleckého úkonu odôvodniť, z akého dôvodu „nestačil“ na posúdenie odbornej otázky sám.

6.19 Najvyšší súd SR dospel s poukazom na uvedené k záveru, že námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti nie sú opodstatnené, pretože krajský súd (a v správnom konaní žalovaný) svoje rozhodnutie vydal na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, použil správny výklad a aplikáciu príslušných ustanovení, a aj postupoval zákonne, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného produkovaných v procese dokazovania.

6.20 Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd SR v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalobcu, pretože konanie pred správnym orgánom bolo súladné so zákonom a krajský súd postupoval preto vecne správne, keď žalobu zamietol podľa ustanovenia § 190 SSP. Kasačný súd sa stotožnil aj s právnou argumentáciou krajského súdu a kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

6.21 Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, Najvyšší súd SR ako súd kasačný, kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

7.

7.1 O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal, preto žalobcovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalovaný si trovy kasačného konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.